

komme mig overordentlig vel tilpas; men jeg er jo derimod saa oprigtig at sige, at det ikke vil have nogen Forandring i dets økonomiske Stilling tilfølge; og dersom Theatret iøvrigt kan skaffe sig de fornødne Indtægter, saa vil den Omstændighed, at de samme Stykker, om det endog var Tragøedier, opføres paa andre Theatre, ikke gjøre det kongelige Theater den allermindste Skade. Det er endog muligt, at det kunde vinde ved, at en Sammenligning blev anstillet, idet den dog sandsynligvis vilde falde ud til dets Fordeel. Jeg troer saaledes, at selv i det enkelte Tilfælde, der er påseret for nogen Tid siden, og som den ærede Rigsdagsmand temmelig stærkt fremhævede, har intet andet Resultat viist sig, end at det er blevet klart, at ogsaa disse Stykker, nemlig de Holbergske, maae opføres paa det kongelige Theater, for at kunne opføres i Holbergs Land, og ikke kunne gives, som de bør gives, paa de andre herværende Theatre. Heller ikke forekommer det mig, at det, at der er udkommet Bladartikler om denne Sag, beviser Noget, thi om hvilken Ting i Verden kan der ikke udkomme Bladartikler. Stykket blev givet flere Gange, og der er i alt Fald ingenlunde fra det kongelige Theaters Side viist nogen særdeles Iver, for at gjøre sin Ret over det gjældende, hvilken jo ogsaa vil bortfalde, naar denne Lov bliver vedtagen. Jeg har derfor slet ikke tænkt paa at gjøre nogen Modstand mod Endringsforslaget af den ærede Secretair (Gomard) fra Theatrets Side; det er kun med Hensyn til Lovens hele øvrige Charakter, at jeg ikke troer, at de i vore sidste Bestemmelser passe. Hvad Forslaget af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) angaaer, gjentager jeg, at jeg ikke anseer det for at være fornødent, medens jeg heller ikke skal have Noget imod, at det optages.

L. C. Larsen: Jeg har rigtignok aldrig kunnet tænke mig nogen anden Grund til de Indskrænkninger, som Theater-Privilegierne indeholde, end netop Hensynet til det kongelige Theater; thi jeg veed ellers ikke, hvorfor det er formeent andre Theatre i Kjøbenhavn end det kongelige at opføre dramatiske Stuespil; det stemmer heller ikke med, hvad jeg har erfaret

under Forhandlingerne om et saadant Privilegium, som jeg for ikke længe siden selv tog Deel i, og hvorunder der, om ikke fra den ærede Minister selv, saa dog fra hans Ministeriums Side var en meget stærk Bestræbelse efter at begrænse et saadant Privilegium indenfor de allersnævrreste Grændser. Imidlertid kan jeg ikke andet end glæde mig over den Erklæring, vi have hørt om, at man kan vente, at disse Indskrænkninger ville bortfalde. Hvad selve mit Forslag angaaer, skulde jeg ønske, at der ikke var Anledning til at stille det, da jeg indrømmer, at det ikke passer med Lovens øvrige Indhold. Efter den ærede Ministers Erklæring vil det ogsaa være ligegyldigt, om det vedtages eller ikke; men jeg troer dog, at det vil være rigtigt at vedtage det for at flikke Theatrene.

Gomard: Den høitærede Minister udtalte, at han fandt det besynderligt, at jeg gjorde Forskel imellem Theatrene, men Forskellen er nu engang tilstede; det kongelige Theater er nu engang Stats-theater, og jeg skal ikke gjentage, hvad vi Alle vide, at det fordrer store Tilskud fra Statskassen. Da det er givet, da det er viist, saa forekommer det mig ogsaa, at hvad det kongelige Theater erhverver maa være til en vis Grad Stats-etendom og som saadan kunne benyttes trindt omkring i Landet. Den høitærede Minister sagde ved første Behandling, at han ogsaa interesserede sig for, at man fik gode Comedier at see i Provindserne, og at han selv tidligere havde stillet Forslag til at understøtte et af disse Theatre. Her forlanger jeg ikke noget Tilskud i Penge; jeg forlanger kun, at den simple Ret, Provindstheatrene hidtil upaataalt have været i Besiddelse af, til at opføre det Repertoire, som engang er tilstede, vedbliver, og dernæst, at det Repertoire, der for Fremtiden erhverves af det kongelige Theater, upaataalt maa kunne opføres i Provindserne. Det er ikke alene for Stuespillerseleksaberne jeg taler, men for Publicum i Provindserne i Almindelighed. Det er ganske naturligt, at reisende Theaterdirecteurer, om de skulle honorere Forfattere, ville komme til at forhøje Theaterpriserne, og det er altsaa Publicum, der vil komme